

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे तृतीयः प्रश्नः ॥

आदित्येभ्यो भुवंद्वन्द्वश्चरुं निर्वपेद्वतिकाम आदित्या वा एतं
भूत्यै प्रति नुदन्ते योऽलं भूत्यै सन्मूतिं न प्राप्नोत्यादित्यानेव भुवंद्वतुः
स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवैनु भूतिं गमयन्ति भवत्येवाऽऽ-
दित्येभ्यो धारयद्वन्द्वश्चरुं निर्वपेदपरुद्धो वाऽपरुद्धमानो वाऽऽदित्या
वा अपरोद्धारं आदित्या अवगमयितारं आदित्यानेव धारयद्वतुः (१)

स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवैन विशि दाग्रत्यनपरुद्ध्यो
भवत्यदितेऽनु मन्यस्वेत्यपरुद्धमानोऽस्य पृदमा ददीतेयं वा
अदितिरियमेवास्मै राज्यमनु मन्यते सुत्याशीरित्याह सुत्यामेवा-
ऽशिषं कुरुत इह मन इत्याह प्रजा एवास्मै समनसः करोत्युप
प्रेतं मरुत - (२)

सुदानव एना विशपतिनाभ्यंमु॑ राजानुमित्याह मारुती वै
विङ्गेष्ठो विशपतिर्विशैवैन राष्ट्रेण समर्धयति यः पुरस्ताद्वाम्यवादी
स्यात्तस्य गृहाद्वीहीना हरेच्छुक्लांश्च कृष्णांश्च वि चिनुयादे
शुक्लाः स्युस्तमादित्यं चरुं निर्वपेदादित्या वै देवतया विद्विशमेवावं
गच्छु- (३)

त्यवंगतास्य विडनवगत राष्ट्रमित्याहुर्ये कृष्णाः स्युस्तं वारुणं
चरुं निर्वपेद्वारुणं वै राष्ट्रमुभे एव विशं च राष्ट्रं चावं गच्छति यदि

नावुगच्छेदिममुहमादित्येभ्यो भागं निर्वपाम्यामुष्मादुमुष्यै विशो-
जवंगन्तोरिति निर्वपेदादित्या एवैनं भागुधेयं प्रेपसन्तो विशुमवं (४)

गमयन्ति यदि नावगच्छेदाश्वत्थान्मयूखान्सस मध्यमेषायामुपं
हन्यादिदमुहमादित्यान्ब्राम्यामुष्मादुमुष्यै विशोजवंगन्तोरित्या-
दित्या एवैनं बद्धवीरा विशुमवं गमयन्ति यदि नावुगच्छेदेतमेवा-
ऽऽदित्यं चरुं निर्वपेदिष्मेऽपि मयूखान्सं नह्येदनपरुद्यमेवावं
गच्छत्याश्वत्था भवन्ति मरुतां वा एतदोजो यदश्वत्थ ओजस्सैव
विशुमवं गच्छति सुस भेवन्ति सुसगणा वै मरुतो गणश एव
विशुमवं गच्छति॥ (५)

धारयद्वतो मरुतो गच्छति विशुमवैतदुष्टादंश च॥५॥ [१]

देवा वै मृत्योरबिभयुस्ते प्रजापतिमुपाधावन्तेभ्यं एतां
प्राजापत्याऽ शृतकृष्णलां निरवपत्तयैवैष्वमृतमदधाद्यो
मृत्योर्बिभीयात्तस्मा एतां प्राजापत्याऽ शृतकृष्णलां निर्वपेत्प्रजा-
पतिमेव स्वेनं भागुधेयेनोपं धावति स एवास्मिन्नायुर्दधाति
सर्वमायुरेति शृतकृष्णला भवति शृतायुः पुरुषः शृतेन्द्रिय-
आयुष्येवेन्द्रिये (६)

प्रति तिष्ठति घृते भवत्यायुर्वै घृतममृताऽ हिरण्यमायुश्चैवा-
स्मा अमृतं च सुमीचौ दधाति चत्वारिंचत्वारि कृष्णलान्यवं
द्यति चतुरवत्तस्याऽस्यां एकधा ब्रह्मण् उपं हरत्येकधैव

यजंमानु आयुर्दधात्यसावांदित्यो न व्यरोचत तस्मै देवाः
प्रायश्चित्तिमैच्छुन्तस्मा एतः सौर्य चरुं निरवपन्तेनैवास्मि- (७)

त्रुचंमदधुर्यो ब्रह्मवर्चसकामः स्यात्तस्मा एतः सौर्य
चरुं निर्वपेदमुमेवाऽदित्यः स्वेन भागुधेयेनोप धावति स
एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं दंधाति ब्रह्मवर्चस्यैव भंवत्युभ्यतौ रुक्मो भंवत
उभ्यते एवास्मिन्त्रुचं दधाति प्रयाजेप्रयाजे कृष्णलं जुहोति दिग्भ्य
एवास्मै ब्रह्मवर्चसमवे रुन्थ आग्नेयमुष्टाकपालं निर्वपेष्ट्वावित्रं
द्वादशकपालं भूम्यै (८)

चरुं यः कामयैत हिरण्यं विन्देय हिरण्यं मोप
नमेदिति यदाग्नेयो भवत्याग्नेयं वै हिरण्यं यस्यैव हिरण्यं
तेनैवैनंद्विन्दते सावित्रो भंवति सवितृप्रसूत एवैनंद्विन्दते भूम्यै
चरुर्भवत्यस्यामेवैनंद्विन्दत उपैनुः हिरण्यं नमति वि वा एष
इन्द्रियेण वीर्येणर्थ्यते यो हिरण्यं विन्दते एता- (९)

मेव निर्वपेद्विरण्यं वित्त्वा नेन्द्रियेण वीर्येण व्यृद्ध्यत एतामेव
निर्वपेद्यस्य हिरण्यं नश्येद्यदाग्नेयो भवत्याग्नेयं वै हिरण्यं यस्यैव
हिरण्यं तेनैवैनंद्विन्दति सावित्रो भंवति सवितृप्रसूत एवैनंद्विन्दति
भूम्यै चरुर्भवत्यस्यां वा एतन्नश्यति यन्नश्यत्यस्यामेवैनंद्विन्दतीन्द्र-
(१०)

स्त्वष्टुः सोमंमभीषहापिबृथ्म विष्वद्व्याच्छुथ्म इन्द्रियेण

सोमपीथेन व्याध्यत् स यदूर्ध्वमुदवं मीत्ते श्यामाका॑ अभवन्थ्स
प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा॑ ए॒त ९ सौमेन्द्रङ् श्यामाकं चरुं
निरंवपत्तेनैवास्मिन्निन्द्रिय ९ सोमपीथमंदधाद्वि वा एष इन्द्रियेण
सोमपीथेनं धर्यते यः सोमं वर्मिति यः सोमवामी स्यात्तस्मा॑- (११)

ए॒त ९ सौमेन्द्रङ् श्यामाकं चरुं निर्वपेऽसोमं चैवेन्द्रं च स्वेनं
भागधेयेनोप धावति तावेवास्मिन्निन्द्रिय ९ सोमपीथं धत्तो नेन्द्रियेण
सोमपीथेन व्यृध्यते यथसौम्यो भवति सोमपीथमेवावं रुन्धे यदैन्द्रो
भवतीन्द्रियं वै सोमपीथ इन्द्रियमेव सोमपीथमवं रुन्धे श्यामाको
भवत्येष वाव स सोमः: (१२)

साक्षादेव सोमपीथमवं रुन्धेऽग्नये दात्रे पुरोडाशमुष्टाकपालं
निर्वपेदिन्द्राय प्रदात्रे पुरोडाशमेकादशकपालं पशुकामोऽग्निरेवास्मै
पशून्म्रजनयति वृद्धानिन्द्रः प्र यच्छति दधि मधुं घृतमापो धाना
भवन्त्येतद्वै पशुना॑ ९ रूप ९ रूपेणैव पशूनवं रुन्धे पश्चगृहीतं भवति
पाङ्गो हि पशवो बहुरूपं भवति बहुरूपा हि पशवः: (१३)

समृद्धौ प्राजापत्यं भवति प्राजापत्या वै पशवः प्रजा-
पतिरेवास्मै पशून्म्रजनयत्यात्मा वै पुरुषस्य मधुं यन्मध्वग्नौ
जुहोत्यात्मानमेव तद्यजमानोऽग्नौ प्र दधाति पङ्गौ याज्यानुवाक्यै
भवतुः पाङ्गः पुरुषः पाङ्गः पशवं आत्मानमेव मृत्योर्निष्क्रीयं
पशूनवं रुन्धे॥ (१४)

देवा वै सुत्रमासृतद्विपरिमितं यशस्कामास्तेषां सोमः
राजानं यश आच्छुथ्स गिरिमुदैत्तमग्निरनूदैत्तावग्नीषोमौ समभवतां
ताविन्द्रो यज्ञविभ्रष्टोऽनु परैत्तावेव्रवीद्याजयत् मेति तस्मा
एतामिष्टि निरवपतामग्नेयमष्टाकपालमैन्द्रमेकादशकपालः सौम्यं
चरुं तयैवास्मिन्तेज - (१५)

इन्द्रियं ब्रह्मवर्चसमधत्तां यो यज्ञविभ्रष्टः स्यात्तस्मा एतामिष्टि
निर्वपेदाग्नेयमष्टाकपालमैन्द्रमेकादशकपालः सौम्यं चरुं यदाग्नेयो
भवति तेजं एवास्मिन्तेन धाति यदैन्द्रो भवतीन्द्रियमेवास्मिन्तेन
दधाति यथसौम्यो ब्रह्मवर्चसं तेनाऽऽग्नेयस्य च सौम्यस्य चैन्द्रे
समाश्लेषयेत्तेजश्वेवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं च समीर्ची (१६)

दधात्यग्नीषोमीयमेकादशकपालं निर्वपेद्यं कामो नोपनमेदा-
ग्नेयो वै ब्राह्मणः स सोमं पिबति स्वामेव देवताऽँ स्वेन भागधेयेनोप-
धावति सैवैनं कामेन समर्धयत्युपैनं कामो नमत्यग्नीषोमीयमष्टा-
कपालं निर्वपेद्वह्मवर्चसकामोऽग्नीषोमावेव स्वेन भागधेयेनोप-
धावति तावेवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं धत्तो ब्रह्मवर्चस्येव (१७)

भवति यदष्टाकपालस्तेनाऽऽग्नेयो यच्छ्वामाकस्तेन सौम्यः
समृद्धै सोमाय वाजिनैश्यामाकं चरुं निर्वपेद्यः क्लैब्याद्विभीयाद्रेतो
हि वा एतस्माद्वाजिनमपक्रामत्यथैष क्लैब्याद्विभाय सोममेव
वाजिनँ स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मिन्त्रेतो
वाजिनं दधाति न क्लीबो भवति ब्राह्मणस्पृत्यमेकादशकपालं

निर्वपेद्वामंकामो - (१८)

ब्रह्मणस्पतिंमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै
सजातान्य यच्छ्रुति ग्राम्येव भवति गणवंती याज्यानुवाक्ये भवतः
सजातैरेवैन गणवंतं करोत्येतामेव निर्वपेद्यः कामयेत् ब्रह्मन्विशं
वि नांशयेयुमिति मारुती याज्यानुवाक्ये कुर्याद्ब्रह्मन्वेव विशं वि
नांशयति॥ (१९)

तेजः सुमीचा॒ ब्रह्मवर्चस्यैव ग्राम्कामुच्चिचत्वारि॑ शब्दः॥५॥ [३]

अर्यम्णे चरुं निर्वपेथसुवर्गकामोऽसौ वा आदित्योऽर्यमा-
र्यमण्मेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैन सुवर्ग-
लोकं गंमयत्यर्यम्णे चरुं निर्वपेद्यः कामयेत् दानंकामा मे
प्रजाः स्युरित्यसौ वा आदित्योऽर्यमा यः खलु वै ददाति
सोऽर्यमाऽर्यमण्मेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवा- (२०)

स्मै दानंकामाः प्रजाः करोति दानंकामा अस्मै प्रजा-
भवन्त्यर्यम्णे चरुं निर्वपेद्यः कामयेत् स्वस्ति जनतामियामित्यसौ
वा आदित्योऽर्यमाऽर्यमण्मेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैन-
तद्भवति यत्र जिग्मिषतीन्द्रो वै देवानामानुजावर आसीथस
प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतमेन्द्रमानुषूकमेकादशकपालं नि- (२१)

रवपत्तेनैवैनमग्रं देवतानां पर्यणयद्ब्रह्मवंती अग्रवती
याज्यानुवाक्ये अकरोद्बृद्धादेवैनमग्रं पर्यणयद्यो राजन्यं आनुजावरः

स्यात्स्मा एतमैन्द्रमानुषूकमेकादशकपालं निर्वपेदिन्द्रमेव स्वेनं
भागधेयेनोप धावति स एवैनुमग्रं समानानां परिं णयति बुध्रवंती
अग्रवती याज्यानुवाक्ये भवतो बुध्रादेवैनुमग्रं- (२२)

परिं णयत्यानुषूको भवत्येषा ह्यैतस्य देवता य आनुजावरः
समृद्धै यो ब्राह्मण आनुजावरः स्यात्स्मा एतं बारहस्पत्यमानुषूकं
चरुं निर्वपेद्वृहुस्पतिमेव स्वेनं भागधेयेनोप धावति स एवैनुमग्रं
समानानां परिं णयति बुध्रवंती अग्रवती याज्यानुवाक्ये भवतो
बुध्रादेवैनुमग्रं परिं णयत्यानुषूको भवत्येषा ह्यैतस्य देवता य
आनुजावरः समृद्धै॥ (२३)

एव निरग्रमेतस्य चत्वारिं च॥४॥ [४]

प्रजापतेस्त्रयस्त्रिःशदुहितरं आसन्ताः सोमायु राज्ञे-
उददात्तासां रोहिणीमुपैत्ता ईर्ष्यन्तीः पुनरगच्छुन्ता अन्वैत्ताः
पुनरयाचतु ता अस्मै न पुनरददाथ्सोऽब्रवीदृतममीष्व यथा
समावच्छ उपैष्याम्यथं ते पुनर्दास्यामीति स कृतमामीत्ता अस्मै
पुनरददात्तासां रोहिणीमेवोपै- (२४)

तं यक्षमं आर्च्छद्राजानं यक्षमं आरुदिति तद्राजयक्षमस्य जन्म-
यत्पापीयानभवत् तत्पापयक्षमस्य यज्ञायाभ्योऽविन्दतज्ञायेन्यस्य य
एवमेतेषां यक्षमाणां जन्म वेद नैनंमेते यक्षमां विन्दन्ति स एता
एव नमस्यनुपाधावत्ता अब्रुवन्वरं वृणामहै समावच्छ एव न उपायु

इति तस्मा एत- (२५)

मादित्यं चरुं निरवपन्तेनैवैनं पापाथ्स्नामादमुश्वन् यः
 पापयक्ष्मगृहीतः स्यात्स्मा एतमादित्यं चरुं निर्वपेदादित्यानेव
 स्वेनं भागधेयेनोप धावति त एवैनं पापाथ्स्नामान्मुश्वन्त्यमावास्यायां
 निर्वपेदमुमेवैनंमाप्यायमानमन्वा प्याययति नवौनवो भवति जाय-
 मान् इति पुरोनुवाक्या भवत्यायुरेवास्मिन्तयां दधाति यमादित्या
 अःशुमाप्याययन्तीति यज्ज्यैवैनंमेतयां प्याययति॥ (२६)

एवोपैतमस्मिन्नायोदश च॥३॥

[५]

प्रजापतिर्देवभ्योऽन्नाद्यं व्यादिशस्त्र्योऽब्रवीद्यदिमाल्लोका-
 नभ्यतिरिच्यातै तन्ममाऽसदिति तदिमाल्लोकानभ्यत्यरिच्यतेन्द्रः
 राजान्मिन्द्रमधिराजमिन्द्रः स्वराजान्नं ततो वै स इमाल्लोकाङ्गेधा-
 दुहृत्तत्र त्रिधातोऽस्त्रिधातुत्वं यं कामयेताऽन्नादः स्यादिति तस्मा एतं
 त्रिधातुं निर्वपेदिन्द्राय राज्ञे पुरोडाश्- (२७)

मेकादशकपालमिन्द्रायाऽधिराजायेन्द्राय स्वराज्ञेऽयं वा इन्द्रो
 राजाऽयमिन्द्रोऽधिराजोऽसाविन्द्रः स्वराडिमानेव लोकान्स्वेनं
 भागधेयेनोप धावति त एवास्मा अन्नं प्रयच्छन्त्यन्नाद एव भवति
 यथा वथ्सेन प्रत्तां गां दुह एवमेवेमाल्लोकान्प्रत्तान्काममन्नाद्यं
 दुह उत्तानेषु कुपालेष्वधि श्रयत्ययातयामत्वाय त्रयः पुरोडाशा
 भवन्ति त्रय इमे लोका एषां लोकानामास्या उत्तरउत्तरो

ज्यायाऽन्भवत्येवमिव हीमे लोकाः समृद्धै सर्वेषामभिगुमयुन्नवं
द्युत्युच्छम्बद्धारं व्युत्यासुमन्वाहाऽनिर्दहाय॥ (२८)

पुरोडाशात्रयः पद्मिंशतिश्च ॥ २ ॥

[६]

देवासुराः संयत्ता आसुन्तां देवानसुरा अजयन्ते देवाः
पराजिग्याना असुराणां वैश्यमुपायन्तेभ्यं इन्द्रियं वीर्यमपां-
क्रामत्तदिन्द्रोऽचायुत्तदन्वपांक्रामत्तदवरुद्धं नाशक्रोत्तदस्मा-
दभ्युर्धोऽचरथ्स प्रजापतिमुपाधावुत्तमेतया सर्वपृष्ठयाऽयाजयुत्त-
यैवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यमदधाद्य इन्द्रियकामो - (२९)

वीर्यकामः स्यात्तमेतया सर्वपृष्ठया याजयेदेता एव देवताः
स्वेन भागधेयेनोप धावति ता एवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं दधति
यदिन्द्राय राथन्तराय निर्वपति यदेवाग्नेस्तेजुस्तदेवावं रुन्धे
यदिन्द्राय बारहताय यदेवेन्द्रस्य तेजुस्तदेवावं रुन्धे यदिन्द्राय
वैरूपाय यदेव सवितुस्तेजुस्त- (३०)

देवावं रुन्धे यदिन्द्राय वैराजाय यदेव धातुस्तेजुस्तदेवावं रुन्धे
यदिन्द्राय शाकुराय यदेव मरुतां तेजुस्तदेवावं रुन्धे यदिन्द्राय
रैवताय यदेव बृहस्पतेस्तेजुस्तदेवावं रुन्ध एतावन्ति वै तेजाऽसि-
तान्येवावं रुन्ध उत्तानेषु कृपालेष्वधि श्रयुत्ययातयामत्वाय द्वादश-
कपालः पुरोडाशो - (३१)

भवति वैश्वदेवत्वाय समन्तं पुर्यवद्यति समन्तमेवेन्द्रियं वीर्यं

यजंमाने दधाति व्युत्यासुमन्वाहानिर्दाहायाश्वं क्रषभो वृष्णिर्बस्तः
सा दक्षिणा वृषत्वायैतयैव यजेताभिशस्यमानं एताश्वेष्वा अस्य
देवता अन्नमुदन्त्युदन्त्युवेवास्य मनुष्याः॥ (३२)

इन्द्रियकामः सवितुस्तेजस्तपुरोडाशोऽष्टात्रिंशत्त्वा॥ ४॥ [७]

रजनो वै कौणेयः क्रतुजितं जानकिं चक्षुर्वन्यमयात्तस्मा
एतामिष्टिं निर्वपदग्रये भ्राजस्वते पुरोडाशमृष्टाकंपालः सौर्य
चरुमग्रये भ्राजस्वते पुरोडाशमृष्टाकंपालं तयैवास्मिश्वक्षुर-
दधाद्यशक्षुष्कामः स्यात्तस्मा एतामिष्टिं निर्वपेदग्रये भ्राजस्वते
पुरोडाशमृष्टाकंपालः सौर्य चरुमग्रये भ्राजस्वते पुरोडाश-
मृष्टाकंपालमग्रेवं चक्षुषा मनुष्या वि (३३)

पश्यन्ति सूर्यस्य देवा अग्निं चैव सूर्यं च स्वेन भागधेयेनोप-
धावति तावेवास्मिश्वक्षुर्धत्तशक्षुष्मानेव भवति यदाग्रेयौ भवतश्वक्षुषी
एवास्मिन्नत्प्रतिं दधाति यथसौर्यो नासिंकां तेनाभितः सौर्यमाग्रेयौ
भवतस्तस्मादभितो नासिंकां चक्षुषी तस्मान्नासिंकया चक्षुषी विधृते
समानी यज्यानुवाक्ये भवतः समानः हि चक्षुः समृद्ध्या उदूत्यं
जातवैदसः सप्त त्वा हरितो रथे चित्रं देवानामुदंगादर्नीकमिति
पिण्डान्ग्र यच्छ्रुति चक्षुरेवास्मै प्र यच्छ्रुति यदेव तस्य तत्॥ (३४)

वि ह्यष्टाविंशतिश्च॥ २॥ [८]

ध्रुवोऽसि ध्रुवोऽहः संजातेषु भूयासु धीरश्वेतां वसुविद्धुवो-

असि धुवोऽहं संजातेषु भूयासमुग्रश्चेत्ता वसुविद्धुवोऽसि धुवो-
अहं संजातेषु भूयासमभिभूश्चेत्ता वसुविदामनमस्यामनस्य देवा-
ये संजाताः कुमाराः समनसस्तानुहं कामये हृदा ते मां कामयन्ताः
हृदा तान्म आमनसः कृधि स्वाहा॥मनम्- (३५)

स्यामनस्य देवा याः स्त्रियः समनसस्ता अहं कामये
हृदा ता मां कामयन्ताः हृदा ता मु आमनसः कृधि स्वाहा
वैश्वदेवीः साङ्ग्रहणीं निर्वपेद्वामंकामो वैश्वदेवा वै संजाता
विश्वानेव देवान्थ्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै सजातान्म
यच्छन्ति ग्राम्येव भवति साङ्ग्रहणी भवति मनोग्रहणं वै सुङ्ग्रहणं
मने एव संजातानां (३६)

गृह्णाति धुवोऽसि धुवोऽहं संजातेषु भूयासुमिति परिधीन्परि-
दधात्याशिषमेवैतामा शास्तेऽथौ एतदेव सर्वं संजातेष्वधि भवति
यस्यैवं विदुषं एते परिधयः परिधीयन्त आमनमस्यामनस्य देवा-
इति तिस्र आहुतीर्जुहोत्येतावन्तो वै संजाता ये महान्तो ये क्षुलका-
याः स्त्रियस्तानेवावं रुन्धे त एनमवरुद्धा उपं तिष्ठन्ते॥ (३७)

स्वाहामनमसि संजातानां रुन्धे पञ्चं च॥३॥ [९]

यन्नवमैतत्त्रवनीतमभवद्यदसर्पत्तथ्सर्पिरभवद्यदध्रियत तद्-
घृतमभवदश्चिनोः प्राणोऽसि तस्य ते दत्तां ययोः प्राणोऽसि
स्वाहेन्द्रस्य प्राणोऽसि तस्य ते ददातु यस्य प्राणोऽसि स्वाहा-

मित्रावरुणयोः प्राणोऽसि तस्य ते दत्तां ययोः प्राणोऽसि स्वाहा॑
विश्वेषां देवानां प्राणोऽसि (३८)

तस्य ते ददतु येषां प्राणोऽसि स्वाहा॑ घृतस्य धारामुमृतस्य
पन्थामिन्द्रेण दत्तां प्रयतां मुरुद्धिः। तत्त्वा॒ विष्णुः पर्यपश्यत्त्वेऽला॑
गव्येरयत्। पावमानेन त्वा॒ स्तोमैन गायत्रस्य वर्तन्योपाऽशोर्वार्येण
देवस्त्वा॑ सवितोथसृजतु जीवातवे जीवनस्यायै बृहद्रथन्तरयोस्त्वा॑
स्तोमैन त्रिष्टुभौ वर्तन्या॑ शुक्रस्य वीर्येण देवस्त्वा॑ सवितो- (३९)

थसृजतु जीवातवे जीवनस्याया॑ अग्नेस्त्वा॑ मात्रया॑ जगत्यै
वर्तन्याग्रंयुणस्य वीर्येण देवस्त्वा॑ सवितोथसृजतु जीवातवे
जीवनस्याया॑ इममग्ने॒ आयुषे॒ वर्चसे कृधि प्रियः॒ रेतो॒ वरुण सोम
राजन्। मातेवास्मा अदिते॒ शर्म यच्छु॒ विश्वे॒ देवा॒ जरंदष्टिर्यथाऽ-
संत्। अग्निरायुष्मान्स वनस्पतिभिरायुष्मान्तेन॒ त्वायुषाऽयुष्मन्तं
करोमि॒ सोम आयुष्मान्स ओषधीभिर्यज्ञ आयुष्मान्स
दक्षिणाभिर्ब्रह्माऽयुष्मतद्वाह्मैरायुष्मद्वेवा॒ आयुष्मन्तस्तेऽमृतेन
पितर आयुष्मन्तस्ते॒ स्वधयाऽयुष्मन्तस्तेन॒ त्वायुषाऽयुष्मन्तं
करोमि॥ (४०)

विश्वेषां देवानां प्राणोऽसि त्रिष्टुभौ वर्तन्या॑ शुक्रस्य वीर्येण देवस्त्वा॑ सवितोथसोम
आयुष्मान्याविश्वाशतिश्वा॥ ३॥ [१०]

अग्निं वा पुतस्य शरीरं गच्छति॒ सोमः॑ रसो॒ वरुण

एनं वरुणपाशेनं गृह्णाति सरस्वतीं वागग्राविष्णूं आत्मा
यस्य ज्योगामयंति यो ज्योगामयावी स्याद्यो वा कामयेत्
सर्वमायुरियामिति तस्मा एतामिष्टि निर्वपेदाग्रेयमष्टाकपालः
सौम्यं चरुं वारुणं दशकपालः सारस्वतं चरुमाग्राविष्णुवमेका-
दशकपालमग्रेरेवास्य शरीरं निष्क्रिणाति सोमाद्रसः (४१)

वारुणेनैवैनं वरुणपाशान्मुश्चति सारस्वतेन वाचं दधात्यग्निः
सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो देवताभिश्चैवैनं यज्ञेनं च भिषज्यत्युत
यदीतासुर्भवंति जीवत्येव यन्नवैमैत्तन्नवनीतमभवदित्याज्यमवैक्षते
रूपमेवास्यैतन्महिमानुं व्याचंष्टेऽश्चिनोः प्राणोऽसीत्याहाश्चिनौ वै
देवानां (४२)

भिषजौ ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोतीन्द्रस्य प्राणो-
ऽसीत्याहेन्द्रियमेवास्मिन्नेतेन दधाति मित्रावरुणयोः प्राणोऽसीत्याह
प्राणपानावेवास्मिन्नेतेन दधाति विश्वेषां देवानां प्राणोऽसीत्याह
वीर्यमेवास्मिन्नेतेन दधाति घृतस्य धाराममृतस्य पन्थामित्याह
यथायजुरेवैतत्यावमानेन त्वा स्तोमेनेत्या- (४३)

ह प्राणमेवास्मिन्नेतेन दधाति बृहद्रथन्तरयोऽस्त्वा
स्तोमेनेत्याहौजं एवास्मिन्नेतेन दधात्यग्रेस्त्वा मात्रयेत्याहाऽ-
ऽत्मानमेवास्मिन्नेतेन दधात्यत्विजः पर्याहुर्यावन्त एवत्विजुस्त
एनं भिषज्यन्ति ब्रह्मणो हस्तमन्वारभ्यु पर्याहुरेकुधैव यजमान्

आयुर्दधति यदेव तस्य तद्विरण्याद्- (४४)

घृतं निष्पिंबत्यायुर्वै घृतम् मृतः हिरण्यम् मृतादेवायुर्निष्पिंबति
शतमानं भवति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिये आयुष्येवेन्द्रिये
प्रति तिष्ठत्यथो खलु यावतीः समा एष्यन्मन्येत् तावन्मानः
स्याथ्समृद्धा इममग्ने आयुषे वर्चसे कृधीत्याहाऽयुरेवास्मिन्वर्चो
दधाति विश्वे देवा जरदृष्टिरथासदित्याहु जरदृष्टिमेवैनं
करोत्यग्निरायुष्मानिति हस्तं गृह्णात्येते वै देवा आयुष्मन्तस्त
एवास्मिन्नायुर्दधति सर्वमायुरेति॥ (४५)

रसं देवानां स्तोमेनेति हिरण्यादसदिति द्वाविशतिश्च॥५॥——————[११]

प्रजापतिर्वरुणायाश्वमनयथ्स स्वां देवतामार्च्छुथ्स पर्यदीर्यतु
स एतं वारुणं चतुष्कपालमपश्यत्तं निरवपत्ततो वै स
वरुणपाशादमुच्यते वरुणो वा एतं गृह्णाति योऽश्वं प्रतिगृह्णाति
यावतोऽश्वान्प्रतिगृह्णीयात्तावतो वारुणाश्वतुष्कपालान्निर्वपेद्वरुणमेव
स्वेनं भाग्यधेयेनोपधावति स एवैनं वरुणपाशान्मुश्वति (४६)

चतुष्कपाला भवन्ति चतुष्पाद्यश्वः समृद्धा एकमतिरिक्तं
निर्वपेद्वमेव प्रतिग्राही भवति यं वा नाध्येति तस्मादेव
वरुणपाशान्मुच्यते यद्यपरं प्रतिग्राही स्याथ्सौर्यमेककपालमनु
निर्वपेद्वमुमेवाऽदित्यमुच्चारं कुरुतेऽपोऽवभृथमवैत्युपसु वै

वरुणः साक्षादेव वरुणमवं यजतेऽपोनन्त्रीयं चरुं पुनरेत्य
निर्वपेदप्सुयौनिर्वा अश्वः स्वामेवैनं योनिं गमयति स एनं
शान्त उपं तिष्ठते॥ (४७)

मुञ्चति चरुं सुसदंश च॥२॥ [१२]

या वामिन्द्रावरुणा यत्व्या तनूस्तयेममङ्गहसो मुञ्चतुं या
वामिन्द्रावरुणा सहस्या रक्षस्या तेजस्या तनूस्तयेममङ्गहसो मुञ्चतुं
यो वामिन्द्रावरुणावग्नौ स्नामस्तं वामेतेनावं यजे यो वामिन्द्रावरुणा
द्विपाथ्मुं पुशुषु चतुष्पाथ्मुं गोष्टे गृहेष्वपस्वोषधीषु वनस्पतिंषु
स्नामस्तं वामेतेनावं यजु इन्द्रो वा एतस्यै- (४८)

न्द्रियेणापं क्रामति वरुण एनं वरुणपाशेन गृह्णाति
यः पाप्मनां गृहीतो भवति यः पाप्मनां गृहीतः स्यात्तस्मां
एतामैन्द्रावरुणों पंयस्यां निर्वपेदिन्द्रं एवास्मिन्निन्द्रियं दंधाति
वरुण एनं वरुणपाशान्मुञ्चति पयस्या भवति पयो हि वा
एतस्मादपक्रामत्यथैष पाप्मनां गृहीतो यत्पंयस्यां भवति पयं
एवास्मिन्तयां दंधाति पयस्यायां (४९)

पुरोडाशमवं दधात्यात्मन्वन्तमेवैनं करोत्यथो आयतनवन्तमेव
चतुर्धा व्यूहति दिक्षवेव प्रतिं तिष्ठति पुनः समूहति दिग्भ्य एवास्मै
भेषजं करोति समूह्यावं द्यति यथाविद्धं निष्कृन्तति ताद्वगेव तद्यो
वामिन्द्रावरुणावग्नौ स्नामस्तं वामेतेनावं यजु इत्याहु दुरिष्या एवैनं

पाति यो वांमिन्द्रावरुणा द्विपाथ्सुं पुशुषु स्नामस्तं वांमेतेनावं
यज् इत्याहैतावंतीर्वा आपु ओषधयो वनस्पतयः प्रजाः पशवं
उपजीवनीयास्ता एवास्मै वरुणपाशान्मुच्चति॥ (५०)

पुतस्यं पशुस्यां पाति पद्मिरशतिश्च॥ ३॥ [१३]

स प्रलवन्नि काव्येन्द्रं वो विश्वतस्परीन्द्रं नरः। त्वं नः सोम
विश्वतो रक्षो राजन्नधायतः। न रिष्येत्त्वावंतः सखौ। या ते धामानि
दिवि या पृथिव्यां या पर्वतेष्वोषधीष्वप्सु। तेभिर्नैः विश्वैः सुमना
अहेऽन्नार्जन्सोम् प्रति हव्या गृभाय। अग्नीषोमा सवेदसा सहृती
वनतुं गिरः। सं दैवत्रा बभूवथुः। युव- (५१)

मेतानि दिवि रोचनान्यग्निश्चं सोम सक्रंतू अधत्तम्।
युवः सिन्धूः रभिश्चस्तेरवद्यादग्नीषोमावमुच्चतं गृभीतान्।
अग्नीषोमाविमः सु मै शृणुतं वृषणा हवम्। प्रति सूक्तानि हर्यतं
भवतं दाशुषे मयः। आन्यं दिवो मातृरिश्चां जभारामश्चादन्यं परि
श्येनो अद्रेः। अग्नीषोमा ब्रह्मणा वावृधानोरुं यज्ञाय चक्रथुरु
लोकम्। अग्नीषोमा हविषः प्रस्थितस्य वीतः (५२)

हर्यतं वृषणा जुषेथाम्। सुशर्मणा स्ववंसा हि भूतमथा
धत्तं यजमानाय शं योः। आ प्यायस्व सं तौ। गुणानां त्वा
गुणपतिः हवामहे कुविं कंवीनामुपमश्रवस्तमम्। ज्येष्ठराजं ब्रह्मणां
ब्रह्मणस्पत् आ नः शृण्वन्नृतिभिः सीदु सादनम्। स इज्जनेन् स

विशा स जन्मना स पुत्रैर्वाजं भरते धना नृभिः। देवानां यः
पितरं माविवासति (५३)

श्रद्धामना हृविषा ब्रह्मणस्पतिम्। स सुष्टुभा स ऋक्ता
गुणेन वलः रुरोज फलिगः रवेण। बृहस्पतिरुम्निया हव्यसूदः
कनिकदद्वावशतीरुदाजत्। मरुतो यद्ध वो दिवो या वः शर्मा
अर्यमा याति वृषभस्तुविष्मान्दाता वसूनां पुरुहूतो अरहन्त्।
सहस्राक्षो गोत्रभिद्वज्रबाहुरस्मासु देवो द्रविणं दधातु। ये
तैर्यमन्वहवो देवयानाः पन्थानो (५४)

राजन्दिव आचरन्ति। तेभिर्नो देव महि शर्म यच्छु शं नं
एधि द्विपदे शं चतुष्पदे। बुधादग्रमङ्गिरभिर्गृणानो वि पर्वतस्य
दृहितान्यैरत्। रुजद्रोधाः सि कृत्रिमाण्येषाः सोमस्य ता मद्
इन्द्रशकारा। बुधादग्रेण वि मिमाय मानैर्वज्रेण खान्यतृणन्दीनाम्।
वृथासृजत्पथिर्भिर्दीर्घयाथैः सोमस्य ता मद् इन्द्रशकारा। (५५)

प्र यो जज्ञे विद्वाः अस्य बन्धुं विश्वानि देवो जनिमा
विवक्ति। ब्रह्म ब्रह्मण उज्जभार मध्यान्नीचादुच्चा स्वधयाऽभि प्र
तस्थौ। महान्मही अस्तभायद्वि जातो द्याः सद्य पार्थिवं च रजः।
स बुधादौष जनुषाभ्यग्रं बृहस्पतिर्देवता यस्य सुम्राटा बुधाद्यो
अग्रमभ्यत्योजिसा बृहस्पतिमा विवासन्ति देवाः। भिनद्वलं वि पुरो
दर्दरीति कनिकदसुवर्पो जिंगाय॥ (५६)

युवं वीतमा॒ विवासति॑ पन्थानो॑ दीर्घयूथै॑ सोमस्य॑ ता॒ मद॑ इन्द्रश्चकार॑ देवा॒ नवं॑ च॥६॥ [१४]

आ॒दित्येभ्यो॑ देवा॒ वै॒ मृत्यो॒देवा॒ वै॒ स॒त्रमर्य॑म्भो॑ प्र॒जापते॒म्भय॑म्भि॑ शतप॒जापति॒देवेभ्यो॑ ऽत्राद्यन्देवासुरास्तात्रजनो॑
द्वृवो॑ऽस्मि॑ यत्रवंमुग्निं॑ वै॒ प्र॒जापति॒रुरुणाय॑ या॑ वामिन्द्रावरुणा॑ सप्रब॒वच्चतुर्दशा॥१४॥

आ॒दित्येभ्यु॒स्त्वष्टुरम्भै॑ दानंकामा॑ ए॒वावरुन्धेऽग्निं॑ वै॒ सप्रब॒वथ्यदंश्चाशत्॥५६॥

आ॒दित्येभ्यु॑ सुवर्षपो॑ जिंगाय॥

हरिः ॐ ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां द्वितीयकाण्डे तृतीयः प्रश्नः
समाप्तः॥२-३॥